

1423/4412

I. Program.

1. Skånes rösträttsförening, vilken utgör en avdelning av Sverges allmänna rösträttsförbund, uppställer som sitt program **politisk rösträtt åt alla myndiga och välfräjdade, sig själve försörjande svenske män och kvinnor** samt betraktar som **första steget till detta mål rösträtt åt en var myndig och välfräjdad person, som betaler skatt till kommun och stat.** Föreningen vill även verka för en **jämnare fördelad kommunal rösträtt.**

2. Föreningen skall genom **möten, föredrag och skrifter** verka för spridande av **upplysning** om politiska och kommunala angelägenheter, särskildt om rösträttslagarne och betydelsen av rösträtten.

II. Stadgar för landskaps-föreningen.

§ 1. **Medlem av föreningen** kan varje välfräjdad man eller kvinna bli, som gillar föreningens ändamål och stadgar samt antingen direkt eller genom någon filial **erlägger en inträdesavgift av 10 öre.** Varje medlem **erhåller ett medlemstecken.**

§ 2. Föreningen består av **filialer** (platsföreningar) och enskilda personer. Så snart en förening, som för sin enskilda del kan utse styrelse, bildats i någon av provinsens städer eller socknar, vid bruk och större platser, bör densamma ingå såsom en filial av Skånes rösträttsförening med antagande av dess stadgar och därom göra anmälan hos centralstyrelsen.

§ 3. **Årsavgiften** till huvudföreningen är 10 öre per medlem och till filialerna enligt varje filialavdelnings beslut. Inträdesavgiften räknas som årsavgift det kalenderår, då medlem ingår i föreningen. Vid ytterst trängande behov

får för landskapsföreningens räkning upptagas en uttaxering av 5 öre.

§ 4. Föreningen ledes av en **centralstyrelse**, bestående av tio, av föreningsmedlemmarne för två års tid valda ledamöter, av vilka halva antalet avgår ena året och andra hälften det följande, första gången efter lottnings. Centralstyrelsen, som äger att konstitueras sig själv, ansvarar gemensamt för föreningens kassa och sammanträder, på ordförandens kallelse, så ofta föreningens angelägenheter därtill föranleda. I centralstyrelsen inväljas så väl stads- som landsortsmedlemmar.

§ 5. **Valet av centralstyrelse sker omedelbart** av medlemmarne inom filialerna. Därförinnan uppställas på huvudföreningens årsmöte 10 kandidater till centralstyrelse. Röster få dock avges på andra personer än dessa kandidater. Vallistorna skola före september månad vara insända till en för ändamålet tillsatt valkomité.

§ 6. Afgår styrelseledamot under året, må centralstyrelsen i hans ställe inkalla den vid valet i röstetal närmast stående.

§ 7. **Då en eller flera nya medlemmar inträda i centralstyrelsen, bör inventering av kassan ske**, och skall ledamot till protokollet anteckna, om han finner skäl till någon anmärkning. Sker ej detta, vare han lika ansvarig som de öfrige styrelseledamöterna.

§ 8. Centralstyrelsen äger att **använda av kassans medel** till ersättning åt nödiga biträden vid hopade göromål, till hyra för lokal vid sammanträden, tryckning, porto och skrivmateriel m. m., samt sådant, som styrelsen anser i övrigt befrämja föreningens tillväxt och ändamål, såsom tryckning och spridning av skrifter, föredrags hållande o. s. v. Fråga om ersättning åt styrelseledamot skall underställas revisorernas prövning.

§ 9. Föreningen håller i juli månad varje år **ordinarie årsmöte**, vid vilket varje filial må låta representera sig genom särskildt valdt, **med fullmakt försedt ombud**, och äger filialen att sända ett ombud för varje påbörjad hundraled medlemmar. Dock får ingen filial sända mer än 5 ombud.

§ 10. På årsmötet förekomma följande **ärenden**, vilka endast av ombuden behandlas:

1:o Uppläsande av styrelsens berättelse om det förflutna årets verksamhet, räknadt från och med den 1 januari till och med den 31 december;

2:o Uppläsande av revisorernas berättelse om det förflutna årets räkenskaper och förvaltning;

3:o Besluts fattande om ansvarsfrihet för centralstyrelsen;

4:o Val av tre revisorer och tre revisorssuppleanter;

5:o Uppsättande av 18 kandidater till centralstyrelse;

6:o Val av en av fem personer bestående valkomité;

7:o Bestämmande av plats för nästa årsmöte.

§ 11. **Andra frågor och förslag** till årsmötet — utom ändring av stadgarne —, böra inlämnas före den 1 juli till centralstyrelsen, som jämte sitt utlåtande framlägger dem till behandling, och äga jämväl andra än ombuden att deltaga i diskussionen och besluten rörande dem.

§ 12. Ordförande och sekreterare väljas för årsmötet.

§ 13. Alla val ske genom **öppen omröstning**, så fram ej platsförening för visst tillfälle annorlunda beslutar. Änkel röstövertigt gäller. Vid lika rösttal skilje lott. Ingen äger tala eller rösta inom föreningen på grund av fullmakt.

§ 14. **Räkenskaperna** överlämnas i slutet av januari åt revisorerna, som före den 15 mars återställa dem till styrelsen.

§ 15. Skulle inom föreningen **tvist** i fråga om dess angelägenheter uppstå, får sådan, med undantag då det gäller ansvar, förskingring eller brott mot allmän lag, icke dragas inför domstol, utan skall avgöras av en utav fem personer bestående nämnd. Denna tillsättes så, att två utses av vardera parten, och dessa fyra utse gemensamt den femte. Det utslag, som nämnden avkunnar, delgives de tvistande senast en månad efter det dessa utsett sina förtroendemän, och får sådant utslag ej överklagas utan anses lika bindande som laga kraftvunnen dom.

§ 16. **Förslag till ändring av stadgarne** eller till **upplösning av föreningen** skall väckas senast tre månader före årsmötet, varefter centralstyrelsen inforrdar filialernas utlåtande; och fordras att vid omröstning inom dessa minst tre fjerdedelar äro ense om förslagen, för att de skola bli antagna. Beslutad reglementsändring träder i kraft först vid följande kalenderårs början.

Då föreningen fyllt sitt ändamål eller av en eller annan orsak kommer att upplösas, får kassan ej delas mellan medlemmarne, utan bör den samma användas till något för arbetsklassen allmännyttigt ändamål, för vars bestämmande fordras samma majoritet, som för beslut om föreningens upplösning.

III. Stadgar för filialen .

rösträttsförening.

§ 1.

rösträttsförening är en filial av Skånes rösträttsförening och förbinder sig i egenskap av sådan att tillämpa särskildt de i huvudföreningens program och stadgar gjorda bestämmelserna rörande föreningens verksamhet, medlemskap i föreningen, årsavgifter, ombud m. m.

§ 2. Föreningen åtager sig även att verka för upprättande av rösträttsföreningar på de angränsande orter, där sådana ännu ej finnas.

§ 3. Utom avgiften till länsföreningen erlägger varje medlem till platsföreningen ____ öre som inträdesavgift och därefter varje följande kalenderår senast i ____

månad ____ öre i årsavgift. Någon vidare uttaxering än stadgarne omtala får ej ske utan att föreningen med ³/₄ av de avgivna rösterna beslutar sådan.

Avgifterna till länsföreningen redovisas hos dennas kassör senast på årsmötet i juli.

§ 4. Föreningens angelägenheter handhas av en **styrelse**, bestående av ____ av föreningen valda ledamöter, som inom sig utse ordförande, sekreterare och kassör samt gemensamt ansvara för föreningens kassa.

§ 5. Styrelsen **väljes på** ____ månads **sammanträde** för två följande kalenderår, dock så att vid första årets slut ____ medlemmar efter lottning avgå, de övriga ____ vid nästa års slut o. s. v.

§ 6. På sammanträdet i ____ utser föreningen för de olika delarne av sitt område ett tillräckligt antal **kretsmän**, mellan vilka medlemmarne fördelas så att de lätt kunna anträffas med cirkulär och andra meddelan-

den. Kretsmännen, som sammanträda med ordföranden en gång varje månad, ha att uppbära, kvittera och till föreningens kassör avlämna medlemsavgifterna samt böra av alla krafter verka för tillslutning till föreningen.

§ 7. Skulle styrelsen eller styrelsemedlem eller annan person, som erhållit ett uppdrag, missbruka sitt förtroende, kan föreningen med ³/₄ av avgivna rösterna avsätta den eller de felande och välja andra personer i deras ställe.

§ 8. Föreningen håller årligen ____ **ordinarie möten**, näml. i ____ månader.

På mötet i ____ föredragas styrelsens och revisorernas berättelser för föregående årets verksamhet och beslutas om ansvarsfrihet för styrelsen; i augusti (september) förrättas val av centralstyrelse och i ____ val av styrelsemedlemmar, ____ revisorer, ____ revisors-suppleanter och ____ kretsmän för platsföreningen.

§ 9. **Extra sammanträde** hålles när styrelsen så finner nödigt eller ____ föreningsmedlemmar skriftligen begära det.

§ 10. Föreningens kassör uppbär och redovisar de **medlemsavgifter, som skola avgå till centralstyrelsen.**

§ 11. Förändring av stadgarne i vad de endast gälla platsföreningen kunna av denna vidtagas på varje ordinarie sammanträde, om förslag därtill inlämnats till styrelsen minst 14 dagar förut.

§ 12. För övrigt gälla för platsföreningen de bestämmelser med avseende på nya styrelsemedlemmar, **röstning, val, räkenskaper, tvister, ändring av stadgarne och föreningens upplösning**, som förekomma i stadgarne för länsföreningen, paragraferna 7, 13-16.

Underrättelser för rösträttsföreningars bildande.

Bästa sättet att få rösträttsrörelsen på en plats i gång är att först låta så många rösträttsvänner, man kan påträffa, **anteckna sig på en lista**. Är det möjligt utsända flere listor, så mycket bättre. Därefter kallar man till **sammanträde**, ger föreningen **namn** och ställer till **styrelseval**. Styrelsen kan efter överenskommelse bestå av 3, 5 eller 7 personer. **Ordförande, sekreterare och kassör** utser styrelsen inom sig.

Varje medlem erlägger vid inträdet **en avgift**, som stannar inom platsföreningen, och 10 öre att insändas till centralstyrelsen.

Sedan en förening bildats, må den utsända **listor till personer å andra platser**, som äro kända för intresse för saken, med anhållan att där stifta föreningar på samma sätt.

Vid föreningens sammanträden är det fördelaktigt att någon redogör för rösträttens nu varande ståndpunkt och framhåller det orätta och skadliga i dess inskränkning samt nyttan av dess utsträckning. Eller ock kan någon lämplig artikel ur "Flygbladet" eller annan tidning uppläsas.

Så vidt möjligt är böra **större möten** hållas för frågans utredning och för utbredande i vida kretsar av intresse för den samma.

Flygbladet, som utgör den kraftigaste hävstången att hålla intresset uppe och fortläpa det vidare, bör man, då det fås för så godt som blotta papperets pris, skaffa så många läsare som möjligt.

Den, som vill bilda rösträttsförening, **behöver icke själv förut vara medlem** av sådan förening. Dock är det fördelaktigt att kunna åberopa, att man utfärdar inbjudningen efter att ha underhandlat om saken med andra rösträttsföreningar.

Fullmakt för stiftande av förening är således icke nödvändig.

Uppgifter och uttalanden angående politisk rösträtt.

Med politisk rösträtt menas rätten att deltaga i val av riksdagsman. Vanligen gäller uttrycket endast valrätten till andra kammaren.

Härom stadgas i Riksdagsordningens § 14: "**Valrätt** tillkommer inom den kommun, där han bosatt är, en var i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad **man**, vilken

antingen **äger** eller med stadgad äborätt innehar **fast egendom** på landet eller i stad till ett taxeringsvärde av minst **ett tusen kronor**,

eller **för livstid eller för minst fem år arrenderar jordbruksfastighet** till taxeringsvärde, ej understigande **sex tusen kr.**,

eller ock **erlägger till staten beviljning** för en till minst **åttahundra kronor** uppskattad årlig **inkomst.**"

Efter uppnådda 25 år är varje valberättigad även valbar, d. v. s. kan väljas till riksdagsman.

Första kammarens ledamöter utses av landstingen och av stadsfullmäktige i de städer, som ha mer än 25,000 invånare. Valbare till första kammaren äro män, som uppnått 35 år, äga fastighet till 80,000 kr:s taxeringsvärde eller skatta till staten för 4,000 kr:s inkomst.

Folkbildning och rösträtt.

På 1,000 värnpliktige eller rekryter kommo vid senaste provningar följande antal icke läskunnige i följande stater: Sverige 3, Danmark 4, Tyskland 7, Preussen 10, Schweiz 13, Holland 85, Frankrike 104, Belgien 159, Österrike 277, Ungern 402, Italien 464, Ryssland 718, Serbien 793.

Nyaste statistiska uppgifter visa, att i nedannämde land följande procenttal av befolkningen äga politisk rösträtt: Belgien 2,7, Holland 3, Ungern 5,9, Sverige 5,9, Spanien 5,9, Norge 7, Österrike 7,3, Italien 8,3, Danmark 15, England 16,5, Portugal 18, Tyskland 21, Schweiz 22,6, Grekland 23, Frankrike ända till 26,6 proc. av befolkningen.

Således oaktadt Sverige av de uppräknade landen står högst i fråga om befolkningens läskunnighet, är det dock bland dem, som låta största procenttal medborgare sakna politisk rösträtt.

Antalet myndige män uppgår i Sverige till omkr. 1,225,000 (en million två hundratjugofem tusen). Av dem voro vid senaste riksdagsmannaval 309,719 eller var fjärde röstberättigade. Återstå således **över 900,000 myndige män, vilka sakna politisk rösträtt.** Dessutom är hela den kvinnliga befolkningen utestängd från denna rättighet.

I Sverige är den politiska rösträtten grundad på **fastighets- och inkomstbevollningen** till staten. Detta borde förutsätta, att nämde bevollning utgör åtminstone öfvervägande delen av skatterna till staten. Men år 1887 uppgick den endast till 3,810,676 kr., medan **förbruknings-skatterna** (bland vilka tullmedlen), som icke fördelas efter medborgarnes skatteförmåga, d. v. s. icke efter deras förmögenhet och inkomst, stego till inemot 70 mill. kr.

Man beräknar, att de mindre bemedlade i förhållande till sin inkomst betala i medeltal **3 gånger så mycket i förbrukningsskatt** som de förmögne.

Det är då **rent av löjligh** att göra den politiska rösträtten beroende av fastighets- och inkomstbevollningens futtiga 3,900,000 kr.

De mindre bemedlade beräknas ärligen erlægga till staten i form av förbrukningsskatter **omkr. 25 mill. kr. mer** än de skulle komma att betala, om även dessa skatter uttoges i mån av vars och ens förmögenhet och inkomst. Och likväl anser man, att de lägre klasserna icke skatta nog för att bli röstberättigade!!

Rättigheter och skyldigheter böra inom samhället uppväga varandra, brukar man säga. Vilken medborgerlig skyldighet är det då, som de 900,000 politiskt omyndige äro befriade från, efter som de skola sakna rösträtt? Äro de befriade från **värnpligt**? Nej. Slippa de att betala **skatt**? Nej. Ha de icke skyldighet att **lyda lagarne**? Jo. Deras skyldigheter äro precis de samma som de röstberättigades. Deras medborgerliga rättigheter borde då också vara lika.

Erfarenheten från alla tider och alla land visar på ett sätt, som bör mana även den slöaste till vaksamhet, att alltid, då makten samlats i händerna på en klass, har denna gett sig till att **förtrycka** det övriga folket och använda det endast som sina redskap. Så gjorde godsher-

arne i det gamla Grekland; så gjorde de mäktige patrierna och härförarne i Rom; så gjorde präster och adel i hela Europa under medeltiden. De "frälste" sig från sina medborgarpligter och tillskansade sig en mängd privilegier. Så måste det alltid gå. Finge skomakarne **ensamme** lagstiftnings- och beskattningsrätt, skulle följden bli ett skomakarevälde. Sammalunda med skräddare, skollärare, landbrukare, arbetare.

Nu är det pänningen, som innehar lagstiftnings- och beskattningsmakten, ty rätten att välja lagstiftare beror på förmögenhet och inkomst. Följden har också blivit ett **pänningvälde**, som spåras i alla riktningar. Det organiserar samhället till sin fördel på övriga medborgares bekostnad. **Uppfostringsväsendet** är ordnad främst till fördel för de rikets barn. **Skatterna** fördelas så, att de trycka de mindre bemedlade tyngst. **Strafflagen** drabbar de fattige vida hårdare än de förmögne. **Lagen om lösdrivare** samt **tjenstehjonsstadgan** äro uppenbarligen partiska mot småfolket o. s. v. Sådana förhållanden skulle ej länge kunna äga bestånd om även de lägre klasserna hade del i lagstiftning och beskattning. **Endast när hela folket är representeradt i riksdagen, kan denna tillgodose** allas väl och allas rätt.

För att **rättvisa och verklig ordning** skola komma att känneteckna våra samhällsförhållanden, måste genomgripande förbättringar vidtagas på många områden: på undervisningsväsendets, religionslagstiftningens, skatteväsendets, allmänna lagens o. s. v., men man skall fåfängt vänta dessa förbättringar, så länge ett fåtal tillsätter lagstiftarne, ty fåtalet har föga känning av orättvisorna, enär dessa oftast just innebära fördelar för i fråga varande fåtal. Innan man kan motse förbättringar, måste man således ställa om, att även de, vilka behöva förbättringarna, bli röstberättigade och därigenom få tillräckligt många förespråkare i riksdagen. Rösträttens utsträckning är därför en nödvändig förutsättning för reformer. Det är den dörr, genom vilken vi oundgängligen måste gå för att komma åt det maskineri, som sätter reformerna i verket. Och det är på öppnandet av denna dörr våra ansträngningar främst måste samlas och riktas.

Grundlagen säger: svenska folkets urgamla rätt att sig beskatta utövas av riksdagen allena. Vad menas då med att beskatta sig själv? Naturligtvis, att de ombud, som väljas till riksdagen, med full myndighet utöva denna rätt. Det kan icke gälla dem, som icke få deltaga i dessa

val. Svenska folkets beskattningsrätt är således egentligen begränsad till dem, som äga valrätt. Men då även de, som stå under strecket, måste anses tillhöra svenska folket, och svenska folket icke kan utöva sin beskattningsrätt, så vida det icke får deltaga i valet av ombud, ligger efter min tanke däri ett skäl för streckets betydliga nedsättande.

S. A. Hedlund.

Varför man icke skulle vilja öka de valberättigades antal hos oss, såsom i de flesta andra land, synnerligast de stora kulturländerna, är något, varför åtminstone jag icke kan finna någon grund. Det är just bland den stora massan av folket man finner dem, som väsentligen uppbära rikets både självständighet och möjlighet att värna sig i krig och fred, som betala skatterna och som skydda oss mot både in- och utländska fiender.

Vill man att dessa arbetare skola våga liv och blod för älskadt fosterland och friheten i Norden, bör man ock giva dem politiska rättigheter, så att de må känna sig som människor och medborgare, vilka hava något att förlora.

Min princip är att det är fullkomligt orätt, att, då det gäller utöfandet av den högsta medborgarliga rättighet, göra guldets till värdemätare, ja, så orimligt och så osmakligt för min känsla, att jag knappt kan uttrycka det. Guldets makt i samhällena är dess värre redan allt för stor.

Klinckowström.

Jag har under mina studieresor gjort bekantskap med utländska arbetare, och vid en jämförelse mellan dem och våra egna kunna vi verkligen känna oss stolta, ty den svenske arbetaren står i regeln ej obetydligt över sina bröder i utlandet.

Adelsköld.

Man har givit bördens och ämbetsställningens självskrivna herravälde till spillo, men man håller på pänningens. Jag anser dock att pänningen, vare sig ärvd eller förvärvd, lika litet har rätt att regera samhället som bördens och ämbetet.

F. T. Borg.

Jag tror, mine herrar, att om vi vilja vara ärliga, skola vi medgiva, att det icke vore farligare att lägga en mera utsträckt rösträtt i svenska folkets hand, än i en spanjors eller fransmans.

Andersson från Malmö.

I egendomsägare och kapitalister, som haven rätt att på stämmor och vid val vara den livlösa jordegendomens och pänningens ombud, blygens I icke för att på detta sätt förnedra eder? Är det icke skamligt att nödgas se efter i plånboken och kassakistan för att få veta, om I egen att vid stämmor föra talan och huru stor röst I fån avgiva?

P. Nymansson.

Vad finner man, om man betraktar alla dessa föreningar av arbetare? Jo, att arbetarne nästan alltid handla bra mycket förståndigare och redligare än de nu rådande över huvud taget göra. Se t. ex. på goodtemplarrörelsen! Huru förståndigt går det icke oftast till våga inom den och bättre är ifrån är. Huru veta icke arbetarne därinom att till sina förtroendemän utvälja de bästa, som stå till buds, oavsett om de äro kropps- eller själsarbetare? Huru väl skötes icke (numera åtminstone) dess ekonomi? Ja, se för övrigt på nästan varje annan arbetareförening. Nästan alltid finner man de bästa medlemmarne framskjutna i styret; och lika ofta skall man se en förständig hushållning råda.

O. O.

Alla vänner av rösträttsreformen måste sluta sig till samman, och ringen vidgas tils folkets hela massa livligt känner rösträttens nödvändighet och fattar ett enstämt beslut att tillkämpa sig denna rätt. En särskildt för i fråga varande reform verkande, över hela landet utgrenad förening, omfattande hundrausentals medborgare, måste att kravet på utsträckt rösträtt ge mångdubbelt starkare eftertryck, än något annat sätt att arbeta därför. Redan blotta tillvaron av en sådan förening skall inge respekt, ty den visar, att folket anser utsträckningen av rösträtten för en av de viktigaste angelägenheter. Rösträttsföreningen bringar dessutom rösträttsvännerna från Ystad till Haparanda närmare varandra. Genom de gemensamma styrelserna och de gemensamma rösträttsskrifterna stå de i ständig förbindelse med varandra och få del av varandras tankar och känslor. De erfara en förmimelse av, att de äro många i ledet, och att de äga inflytande. Föreningen möjliggör slutligen enstämmighet i meningsyttringar och samtidighet i uppträdande samt skall således otvivelaktigt ganska snart öva en märkbar inverkan på riksdagsmannavalen. Vi se vilken rol nykterhetsföreningarna, som dock ha att kämpa mot vida talrikare motståndare och lika starka fientliga intressen, redan spela. En allmän rösträttsförening, som vinner den tillslutning saken förtjänar, skall ej behöva lång tid att framtvinga den önskade reformen.

I, som haven rösträtt, skolen icke draga er undan från rösträttsföreningen!

Det gör dubbel effekt, att män, som redan ha rösträtt, gå in i rösträttsföreningarna och därigenom visa, att de intressera sig för dem, som äro mindre lyckligt lottade än de själve.

Den, som vägrar att ingå i rösträttsföreningen, emedan han redan är röstberättigad, visar, att han ej tillräckligt satt sig in i förhållandena. Vad gagn ha väl han och hans likar av sin rösträtt, så länge motståndarne till reformer äro vida manstarkare? Det kan sannerligen väl behövas, att han vinner förstärkning, och sådan tillföres honom just genom att rösträtten utsträckes till hans grannar, som ännu sakna den.

Till och med de, som anse folket ännu ej vara moget för rösträttens utsträckning, böra, om de ha något litet intresse för folkets förkovran, bli medlemmar i rösträttsföreningarna, ty en av dessas huvuduppgifter är att upplysa folket och göra det moget, och här böra således i synnerhet de kunna verka, vilka tydligast se vad som brister.

Erhåller arbetaren rösträtt, skall det i ej ringa mån höja hans ambition; han skall i allmänhet bli mer medveten om sitt människovärde och i följd därav iakttaga ett värdigt förhållande. Det är vida fördelaktigare att ha att göra med tänkande arbetare, vilka intressera sig för allvarliga ting, än med sådana som i främsta rummet egna sig åt nöjen och utsvävningar.

De, som mot rösträttens utsträckning invända, att folket ännu icke är moget därför, böra besinna att man ej blir mogen för en färdighet utan genom att öva sig däri. Man kan ej lära att tala utan genom att tala; det förslår icke att höra på andra. Man blir ej mogen för ett yrke utan genom att öva sig däri; att blott se på andra räcker ej till. "För att göra människorna till goda medborgare, säger den ädle engelske författaren Smiles, måste vi tillåta dem att utöva en medborgares rättigheter. Innan någon lär simma, måste han först i vattnet; innan man kan rida, måste man först bestiga en häst, och innan någon kan bli en god medborgare, måste han först bli förtrogen med en medborgares förrättningar."

Jesus Kristus

skulle icke ha rösträtt, om han uppträdde bland oss. Han skulle kanske räknas bland den lösa befolkningen.

Icke håller hans lärjungar skulle få gälla som medlemmar av samhället. Jo, det var sant, **en** likväl, **Judas Iskariot**, som hade hand om pungen, han skulle, då han den där natten skildes från Jesus, hava blivit hällen för en människa i pänningesamhället.